

Regeringen henviser til, at der med tilladelsen til afbrænding af gylle er tale om indførsel af en miljøvenlig teknologi. Dette er ikke tilfældet.

Rapport om afbrænding misbruges

Rapporten fra arbejdsgruppen »Om afbrænding af fraktioner af husdyrgødning«, jf. L 62 bilag 2, behandler afbrænding af fiberfraktionen fra svinegylle. Den konkluderer udelukkende ud fra den forudsætning, at der ikke følger en ret til at holde flere husdyr i forbindelse med gylleafrænding. Nærværende lovforslag er som nævnt i indledningen mere vidtgående end forudsætningerne i rapporten »Om afbrænding af fraktioner af husdyrgødning«. Alligevel tager regeringen denne rapport til indtægt for, at lovforslaget vil føre til miljøgevinster.

Ikke en miljøteknologi

Derudover giver rapporten »Om afbrænding af fraktioner af husdyrgødning« et systematisk skønmalet billede af, om det vil være en miljøgevinst at fjerne gyllen ved at brænde den af. Det sker f.eks., når gylleafrænding sættes i forhold til den nuværende udbredte landbrugspraksis, hvor der tabes store mængder næringsstoffer, fordi gødningen betragtes som affald. Man burde i stedet have valgt at måle effekten af afbrænding af gylle set i forhold til andre udviklingsmuligheder for landbruget, som Folketinget også kunne vælge at prioritere.

Enhedslisten har i mange år foreslået en udviklingsmodel, der fremmer et landbrug, som holder hus med næringsstofferne. Således bygger blandt andet beslutningsforslag nr. B 186 fra folketingsåret 2000-01 om afgift på landbrugets kvælstoftab og CO₂-afgift på salg af kunstgødning og beslutningsforslag nr. B 66 fra folketingsåret 2003-2004 om afgift på landbrugsbedrifters kvælstoftab samt CO₂-afgift på kvælstofgødning på at give landmændene et økonomisk incitament til at udnytte gødningsstofferne bedst muligt og med de mindste tab. Det kan gøres ved at lægge afgift på kvælstoftab, hvor tabet opgøres som forskellen mellem kvælstofmængden i indkøbt gødning og foder i forhold til kvælstoffet i de producerede produkter og husdyrgødning. Tillades det at brænde gødning af, vil landbruget blive mere ligeglad med at holde hus med gødningen, og det vil i sig selv have en meget afgørende virkning på, hvor meget der tabes til naturen.

I rapporten »Om afbrænding af fraktioner af husdyrgødning« sammenlignes kvælstofudvaskning fra marker gødet med kunstgødning, som erstatter afbrændt gylle (sættes til at udvaske 30 pct. af kvælstoffet) med gyllegødede marker (sættes til at udvaske 40 pct. af kvælstoffet). Man kunne også have valgt at sammenligne med kvælstofudvaskning hos økologer, som generelt vil være langt mindre, fordi de har stort incitament til at holde på kvælstoffet i husdyrgødningen

Dertil kommer, at rapporten »Om afbrænding af fraktioner af husdyrgødning« ikke inddrager miljøproblemer, som man ikke er i stand til at sætte tal på.

Det drejer sig først og fremmest om tabet af organisk materiale i dyrkningsjorden og den deraf følgende nedbrydning af muldlaget, som dog erkendes.

Energiforbruget til at erstatte husdyrgødning med kunstgødningskvælstof og til transport af gyllen samt de derfra kommende drivhusgasser indregnes ikke.

Rapporten »Om afbrænding om afbrænding af husdyrgødning« slår sig til tåls med, at Danmark kan producere mere NO_x og samtidig overholde det NEC-direktiv, Danmark har forpligtet sig til, som om det er anbefalelsesværdigt bare at fylde op med forurening til denne grænse.

De økonomiske beregninger inddrager i øvrigt ikke udgifter til røgnrensingsforanstaltninger.

Af svaret på L 62 – spørgsmål 13 kan det udregnes, at det kun er en lille del (omkring 5 pct.) af kvælstoffet i den gødning, der er afbrændt, som må komme ud af skorstenen som det forurenende NO_x-N, når forbrændingsdirektivet skal overholdes. Det vil sandsynligvis være teknisk set meget svært og dyrt, og det vil lægge et stort pres på forbrændingsanlæggene at finde veje til at overholde ånden i forbrændingsdirektivet. Derfor er der udsigt til et slagsmål mellem forbrændingsanlæg og miljømyndigheder om luftforurening, der falder ned som sur regn og gødning til naturen, når gyllen brændes af. Enhedslisten afviser altså, at der er tale om brug af en miljøvenlig teknologi. De store svinefabrikker vil betyde mindre opmærksomhed på det enkelte svin, og flere svin vil få et dårligt liv.

Folketinget burde koncentrere kræfterne om at nedsætte forureningen fra husdyrproduktionen,